

ДЕТСКО ЗНАМЕ

ГОДИНА III

КНИГА 1
1936

К О Й? —

— Кой пали звездитѣ презъ тъмнитѣ нощи,
Кой, мамо, ги духа, щомъ Слънчо изгрѣй?
Кой праща зората пурпурна, свѣтлива,
що утринь на изтокъ приветно се смѣй?

— Богъ пали звездитѣ, невръстний ми сине,
щомъ бавно се спусне вечерниятъ мракъ —
и духа ги утринь, щомъ грѣйне зората,
въ която Богъ се усмихва, кротъкъ и благъ.

— Кой прави, катъ бисеръ да грѣе росата
подъ нѣжната ласка на слънчевий день?
Кой, мамо, направи лазуритѣ сини,
що трепкатъ тъй нѣжно въ простора засмѣнь?

— Лазуритѣ сини и слънцето ясно,
зефира шо гали узрѣлата ржжъ —
все Богъ ги направи, обичний ми сине,
и всичко, шо виждашъ на ширь и на длъжъ.

Той праща на пролѣтъ цвѣтята красиви,
дължеца прохладенъ всрѣдъ лѣтния зной,
а въ тъмнитѣ нощи изпраща луната,
да грѣе всрѣдъ свѣтли звездици безъ брой.

Георги Костакевъ

